

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

GIRONA, DISSABTE, 21 DE NOVEMBRE DEL 1936

NUMERO 10.018

FRANQUEIG CONCERTAT

L'exèrcit de Franco, clavat a les portes de Madrid, no dóna un sol pas endavant

El dia 6 de novembre, els mercenaris del feixisme intentaren forçar les entrades de la capital de la República. I avui, 21 de novembre, allà són encara

Ni han passat ni passaran. Tenen al seu davant una ciutat que ha extret del seu martiri espantós les reserves d'heroisme i d'orgull necessàries per a fer-se inexpugnable

Mort heròica del gran lluitador Durruti

PARALLELS HISTÒRICS

LA SANTA ALIANÇA

1814-1815.— Eren els temps eufòrics del Congrés de Viena. En mig la fascinat cortesana, retrobada en un estat enlluernador, no vist des dels temps de Maria Antonieta, les gran potències europees: Rússia, Anglaterra, Prússia i Àustria es repartien la influència mundial, i amb el recolament de la intriga de camarilla, traçaven el nou mapa polític d'Europa.

El príncep Metternich, el renomtat diplomàtic i ministre de l'emperador d'Àustria, qui en 1818 havia prescrid a la seva muller que només podia dirigir els grans negocis internacionals, ja que s'ufanava d'haver substituït una mena de poder moral d'Europa, maldava amb frenesi cortès per l'avivament de l'antic règim. La Revolució esclafada anava a substituir-se per la Restauració de les dinasties desposseïdes, sense mirar primer ni en la voluntat dels pobles, ni en l'existència de les nacionalitats, ni en la florida del liberalisme i de la burgesia, creadora d'un nou ordre social.

El petit cors Napoleó Bonaparte hi havia desempenyat un paper de baronada. Abans d'ahir un tinent anònim, ahir l'emperador efectiu d'Europa i avui confinat a Elba, s'havia jurat la darrera carta als camps de Waterloo. Crescut en la fermentació puixant de la revolució dels Drets de l'Home, el seu geni militar i ordenador havia tingut la feblesa humana de començar a creure en ell. Massa afeccionat en la il·lusió que un poder diví l'emparava no va adonar-se al temps precis que flotava damunt una maror per obra i gràcia del Poble.

Confusió persistent en la psicologia de les figures capdavanteres. S'aprofiten dels avatars de l'opinió pública, sense incorporar-se als fenòmens socials. Aspiren a engendrar la història quan no en són altrament que un director amb més o menys pericia directiva. Duen un germen personal renovador i el somien prou secund i quantios per a transformar una vida social de procés lent i perturbable. El cabdill sol confondre la seva vida de breu traspàs, amb reaccions i canvis peremptoris, amb aqueixa evolució malmuna dels cossos socials amb vitalitat milenària.

Mal comprensió de les forces reaccionàries socials feu que la crisi profunda que havia sofert el panorama europeu i la consciència popular quedés colgada com un perill; com una agitació esporàdica. En la lluita entre democràcia i autocràcia, entre liberals i reaccionaris, entre constitucionals i absolutisme, les potències ancestrals es presentaren com un ordre macis, consistent, equilibrat, engegador de les veïlletats de Napoleó

i de l'època revolucionària. La sagacitat dels diplomàtics pujats en l'escola de realisme sabé treure partit de l'experiència passada. Així veiem com els congressos a Aquisgran (1818), a Troppau i Laibach (1820-21) i a Verona (1822), continuadors del sistema Metternich de Viena, prenen la forma d'un govern internacional constituït per a regir els afers mundials.

Aquest govern internacional tenia per constitució tàcita, aquell principi de legitimitat, suggerit per l'astut Talleyrand, on s'estipulava que els territoris pertanyien als sobirans hereditaris, amb la qual cosa es refutava tot principi de sobirania popular. Per poder legislatiu, comptaven amb els congressos que es celebraven, i per poder executiu, un protocol secret signat entre les cinc potències on es fixava que en cas de disturbis interns revolucionaris l'un Estat havia d'ajudar l'altre.

La defensa dels poders dinàstics i de l'absolutisme polític havia fet possible aquell cop de teatralitat de la Santa Aliança proposada per Alexandre I. Un zar que en teoria professava el liberalisme mentre en el mandat governamental practicava el terrorisme sagnant. La proposta fou

signada per Àustria i Prússia amb arrufaments de nas, però va ésser admessa com un nou triomf d'aquella "reacció negra" que imperà del 1815 al 1830.

Amb tot, el poble va tornar-se a preparar contra el despotisme i la tirania. Per a contrarrestar els abusos, va organitzar-se en societats secretes, anomenades "venta de carbonari" a Itàlia i "francojaçoneria" les quals conspiraven contra la política imparant i van aconseguir migreferse del pas donat en fals.

1936

Establir un paral·lel amb la nostra època no és gens difícil si en saber prescindir del nom que adopten els canvis històrics ens esforcem a considerar els homes i les coses; les idees i la realitat.

Aleshores i ara trobem un motiu d'hegemonia; de defensa d'uns interessos i d'una concepció de la vida: el privilegi de casta i la dignitat humana. Solament que allò que fou un problema predominantment polític avui s'està convertint en un complex social al qual intervenen totes les reivindicacions de la persona i dels pobles.

Posats a assenyalar unes diferències intel·lectuals diríem que al panorama mundial es marquen dos antagonismes: la Democràcia social i la dictadura de casta. Els poders d'Itàlia, d'Alemanya, Japó, Àustria... tendeixen a establir un conglomerat internacional, al qual és dubtós saber

ben bé si correspón a les aspiracions de llurs pobles, i que diu defensar la tradició contra la revolució comunista, representada per la U.R.S.S.

Les altres potències com EE. UU. A., Anglaterra i França continuen defensant-se al marge d'ambdós jocs; però la lluita per una supremacia mundial cada dia es torna tan agressiva i entren en escena tals decisions greus, que ens aparenta que no trigaràn a dibuixar-se dos fronts definitius que van de l'absolutisme a la llibertat. L'escomesa entre el proletariat i el capitalisme pren unes noves directrius insospitades. La capacitat directiva dels pobles i dels homes junt amb el treball proletari van a establir contacte permanent contra els sistemes de poder i de reacció, heretats d'una tradició històrica. Es tracta de saber si ha de manar l'Home o el Símbol. Enfront aquesta separació de dues eres i de dues civilitzacions les migrades diferències sorgides de la capacitat de producció i de consum, han de pactar una aliança indestruïble.

Els principis de l'estat de Dret, de la seguretat col·lectiva, de l'economia social que estableix un nivell mínim de vida per a tothom el qual humanitza la lluita de classes, i els principis espirituals de la llibertat i de la responsabilitat personal, han d'esborrar aquelles diferències materials que ens priven reconèixer-nos com a germans d'un mateix camí de dignitat i de redreçament humà.

J. PLANES MUNDET

Durruti ha mort

Ahir al vespre la Ràdio Girona ens donà la trista notícia de què en el front de batalla de Madrid havia mort Bonaventura Durruti. La trista notícia va emocionar intensament a tots els radioients, sobre tot en les penyes dels cafès molt concorreguts en aquella hora de la nit.

L'infatigable lluitador havia caigut mortalment ferit per la metralla facciosa.

Ell, el gran revolucionari, ja no podrà veure el triomf de l'ideal pel qual havia lluitat tota la vida amb tanta fe, amb tant d'entusiasme infatigablement!

Quan, batut a Barcelona l'intent criminal dels militars rebels, hom organitzà columnes per anar al front d'Aragó, Durruti no vacil·là ni un instant i sortí amb la primera. Al capdavant d'un grup de voluntaris marxà a aquell front, a donar el pit a l'enemic, a lluitar amb braó exemplar. I ara que és cernia a l'horitzó l'amenaça de la presa de Madrid, ell tampoc senti un moment de dubte, i allà va anar-se'n coratjós com sempre, i com sempre disposat a vèncer o a morir.

Durruti ha mort al camp de batalla! Ha mort com el que era: com un anarquista! El destí ha estat ben cruel amb ell. Una vida esmerçada en pro del seu ideal, posant-ho tot, treball, intel·ligència i, quan ha calgut, les armes, segada de sobte per la metralla!

Era ahir que queia a Barcelona a l'assalt a les Drassanes, un altre lluitador: Ascaso. Ara és Durruti. La mort gloriosa de l'un i de l'altre, però, no seran pas infecundes. Han caigut els cossos, però resten vius els esperits. L'alt exemple que aquests dos revolucionaris donaren en el decurs de llurs vides abrindades, no és pas perdut.

Bonaventura Durruti és mort! Ha caigut per a sempre una intel·ligència potent, una voluntat de ferro i un cor enroentit d'entusiasme!

DES DEL FRONT

A la memòria de Pelegrí Torres.

Descansa en pau, brau camarada que sols desitjo amb aquests pobres [versos

fer-te saber que contra els perversos, la teva mor, serà ben venjada. Amb tes urpes "fascio" immund, ens volies oprimir tant i tant, que en nostre terra, en tot el món volies implantar ton cant. Mes tú no sé si et donares compte, que aquell que es ven tan expert no perd el que ell alenta sinó que fins ell es perd. Comença ja la teva agonia i acabarem amb ta felonia monstre infam i criminal, cantant sempre la Internacional.

Pere Comes

Ola 17-11-36.

Concepció Silvestre Carreras

Vidua d'Andreu Avelí Sala Marquès

E. P. R.

Els qui la ploreu: fills Maria, Enric i Leonor; germà Pere, germana política, nebots, nebots polítics, cosins i família tota, assabenten als seus amics i coneguts tan dolorosa pèrdua.

Alocució adreçada als republicans lluitadors tortosins (1)

CIUTADANS, AMICS I COMPANYS DE CAUSA:

En els moments punyents i tràgics que estem travessant, he cregut del meu deure adreçar-vos algunes paraules per a fortificar-vos en el convenciment de la nostra franca i segura victòria.

Si no haguessin estat els meus 84 anys, jo hauria volgut anar amb els companys de Girona a dir-vos la meua fe amb el triomf, contra els miserables perjurats que han desencadenat la guerra civil en la nostra estimada Pàtria. No conec de prop el poble de Tortosa, però sé que de totes les comarques de Catalunya, és una de les més valuoses entre les que sempre han lluitat pels ideals de la llibertat i de la República. El vostre benemèrit conclutadà Marcellí Domingo és gran amic meu, al qui conec des de fa molts anys. Jo recordo i recordaré sempre les seves lluites revolucionàries des del periòdic "La Lucha" de Barcelona durant el plé de la dominació borbònica. L'admirava des de París, on jo em trobava exiliat sota el pés d'una condemna de vuit anys de presó i presidint el Comitè Republicà Espanyol, que conspirava pel restabliment de la nostra perduda República. Avui es troba als Estats Units fent propaganda en favor de la nostra causa. Jo el saludo fervorosament des d'aquí, al saludar-vos a vosaltres, amics tortosins.

El meu nom és tal volta desconegut per vosaltres, i per això (tal vegada inmodestament) cal que jo mateix faci la meua presentació.

No soc més que un periodista gironí que s'honora amb el títol d'ésser el més antic periodista republicà d'Espanya. La premsa gironina i espanyola m'ha tingut sempre a l'avantguarda dels ideals de la democràcia. Condemnat i perseguit, obligat a emparar-me a París, a on he permanencut durant els 40 anys millors de la meua vida, avui em trobo de nou a la pàtria benivolguda per a continuar els meus treballs professionals en prò de

la República. I per això, al ésser invitat per a adreçar-vos la paraula des d'aquest cor de l'Empordà, m'ha semblat que no devia defugir l'ocasió, encara que no fos sinó per a dir-vos, sincerament, el que penso davant dels esdeveniments tràgics que estem sofrint.

I eus ací el que se m'acudeix dir-vos:

Continueu enaridits amb l'esperança d'un proper triomf. Aquest, no pot mancar. Tot el poble espanyol lluita per a obtenir-lo. I quan tot un poble lluita per a redimir-se, no hi ha prou forces al món per a vèncer-lo. Tot un Napoleó va volguer fer-se seu el poble d'Espanya, i va ésser ell el vençut. Com ell quedaran aplastats els miserables i covards assassins que han desencadenat la guerra civil a Espanya.

En les hores perilloses i crítiques que atravessem, cal que siguem optimistes: primer, perquè tenim la raó i, després, perquè tenim o tindrem ben aviat la força suprema. I ademés, tenim també la força moral de la major part dels pobles d'Europa, que s'han posat del nostre costat. Pensem que properament no ens mancarà, tal volta, l'ajut material dels que, com els Soviets russos, simpatitzen amb nosaltres.

Cal continuar amb aquest optimisme, tot i seguint lluitant aferrissadament en tots els fronts. La nostra causa és santa i justa; doncs nosaltres triomfarem! El pessimisme, per sí mateix és un signe de feblesa i una quantitat negativa. Cal rebutjar-lo amb fermesa i alçar els cors fins a obtenir la victòria.

Ciutadans tortosins: bona encaixada, i SALUT!

ARTUR VINARDELL ROIG

(1) Aquesta alocució devia ésser llegida en el meeting organitzat a Tortosa per a últims del mes passat i que, per diverses causes va quedar suspès indefinidament.

El bombardeigament de Madrid

Franco, l'ex-general traïdor, ha anunciat d'arrasar Madrid si no es renoua voluntàriament, i bombardejarà Barcelona per evitar que hi vagin vaixells a portar-hi queviures i material diversos. Això demostra solament l'estat de desesperació en què es troba el cap de la partida de Burgos. Això demostra que els facciosos no reparen en mitjans ni procediments que els caracteritza millor que mai de quina baixesa moral estan posseïts.

Les últimes notícies dels bombardeigaments aeris que Madrid ha estat objecte ens donen nous motius, desgraciadament, de fer aquestes tristes constatacions. Davant de les innocents víctimes que novament els obusos i la metralla mortífera ha produït a la Capital de la República, davant també de la destrucció inútil i allunyada de tot objectiu militar o guerrer que ha estat objecte el museu del Prado, i a la vista encara d'aquestes despulles humanes, d'aquest cos trossejat d'un aviadador republicà caigut segurament en les línies rebels, i que aquests han llançat damunt la ciutat amb un paracaigudes, com un nou signe de llur sadisme inhumà, el comentarista més allunyat de la passió de la contenda es sent posseït de tota la indignació que aquests fets monstruosos produeixen. La guerra és sempre en si una cosa cruel, però el que dia darrera dia vénen fent aquests éssers que es deien salvadors de la nostra Espanya, és quelcom que ultrapassa tots els límits imaginables.

Heus ací manifestat amb aquests fets últims del bombardeigament de Madrid, el veritable nacionalisme de Franco i els seus partidaris en l'obra que pretenen portar a terme de destrucció del millor del patrimoni de la nostra terra. La ciutat de Madrid ha estat bombardejada sense objecte ni mesura, precipitant en absolut del més lleu escrúpul i de sentit d'humanitat. Bombes incendiàries han estat llançades damunt del museu del Prado, servidor de tresors artístics d'incalculable valor, destruïts sense cap objectiu que la guerra justifiqui. I per últim hi ha encara aquesta "gesta", que ni acertem a adjectivar, reveladora del més extraordinari sadisme, de llançar sobre de la ciutat ja prou dolorida per tots aquests fets, el cadàver trossejat, foradat de bales, d'un aviadador... Quelcom de tràgic i monstruós, que ens fa enrogir àdhuc de considerar que hi hagi en el món éssers humans que concibeixin semblants fets.

Es ara més que mai que sentim tot el pes de l'absurd i d'injustícia per les mesures de "neutralitat" que des del primer moment de la lluita hem estat sotmesos per tots aquests països que s'han escudat còmodament a darrera del pacte de no-intervenció. Una vegada més, amb aquestes noves i doloroses proves que el poble espanyol ha estat sotmès, fetes a la carn viva de dones i infants, s'ha demostrat a tot el món civilitzat que els nostres contraris no se'ls hi podia donar mai la categoria d'ésser una de les dues parts contendents sinó solament la única que en veritat tenen, que és la d'una partida més o menys nombrosa de facciosos al servei de llurs potències i contra el poder legalment constituït.

En aquestes hores greus, plenes de dolor i esperança, volem assenyalar serenament tots aquests fets, en els que no solament nosaltres sinó tota la resta del món hi juga també un paper destacadíssim. Els uns per llur passivitat, que els fa responsables en part d'aquestes víctimes fetes per avions de fabricació italiana i alemanya en un bombardeig sobre una ciutat oberta... Els altres per quelcom més que no ha estat precisament un paper inactiu en la lluita plantejada sobre el sòl de la península.

Davant d'aquestes noves víctimes innocents del feixisme internacional, a la vista d'aquests cossos inerts de les dones i els infants metrallats pels assassins del poble, sentim més fort el desig imperatiu, irresistible de vèncer i d'anihilat per complet l'adversari, perquè mai més sobre el sòl florentí de la nostra terra es produeixin aquests episodis terribles de destrucció. Aquesta reacció que sobre el nostre ànim ha operat tots aquests signes de criminalitat de què ara més que mai els rebels han donat proves, serà un factor més perquè siguin definitivament vençuts i desfets a les mateixes portes de la ciutat que volien convertir en un pilot de runes.

ESPORTIVES

FUTBOL

Girona F. C. (B) - Atlètic Catalunya

Gran és l'expectació que ha despertat a l'afició local l'anunci del partit que es jugarà demà diumenge a tres quarts de tres de la tarda, a l'Estadi Municipal de Vista Alegre" entre el potent club de l'Atlètic Catalunya i l'equip "B" del Girona F. C. ja que l'onze visitant presenta elements destacadíssims del futbol català com Bestit, Bayo, Alejo, Cos i Rovira i d'altres de menys nom però de gran valor.

A la mitja part es donaran detalls de l'encontre "Espanyol-Girona" que es jugarà a Barcelona corresponent al Campionat de Catalunya.

A Barcelona contra "Espanyol" de Campionat de Catalunya: Florença (F) Farró, Torredelot, Trias, Gómez, Modern, Lluc, Trujillo, Burillo, Rancel i Parera. Suplent: Campa.

A Vista Alegre contra l'Atlètic Catalunya: Figueres, Caritg, Baiges, Dalmau, Sancho, Pruneda, Ferrer, Bremon, Sais, Jordà i Torrelles. Suplent: Garcia.

No juguen Olives i Privat per estar malalts.

S. E. Jovent d'Ara - C. D. Anglès

Tal com ja anunciarem ahir demà es celebrarà a Salt l'interessant partit amistós entre els dos equips ja esmentats.

En l'equip local s'aliniarà Esparaguera que ahir vingué amb permís del front.

L'Anglès aliniarà el següent equip: Calafell - Bauxell, Barnada, - Vinyets, Gamell, Carreires - Font II, Trias, Font I, Soley i Campasol.

El partit començarà a les 10 i mitja del matí.

L'equip saltenc s'aliniarà de la mateixa manera que anunciarem ahir.

Definitivament l'equip del "Recreatiu Gironí" a Llançà

Definitivament i tal com venim indicant en passades edicions l'equip que demà "Recreatiu Gironí" es traslladarà a Llançà restarà compost de la següent manera: Boadella, Bords, Furriol, Figuerola, Rabassada, Bravo, Puig Oriol, Calvet, Felip i Collgrós. Suplent: J. José i Frigola. L'equip complet amb el debut de Rabassada a la mitja, Figuerola i Bravo de mig ales i en la davantera tenim a Puig alexem dret que cobreix la vacant de Llopis i Colgrós que actua en el seu antic lloc d'extrem esquerra. Existeix solament el dubte de pòguer arreglar a Oriol del C. E. Ràpids per indisposició del passat encontre.

Hem de remarcar que la sortida és a les 12 del matí de davant del G. E. i E. G.

Bosch Masgrau J. M.
METGE
TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES
MEDICINA GENERAL
MALALIES DEL COR I PULMONS.
CONSULTA:
D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda
Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA
TELÉFON, 251

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produce la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de «Heraldo de Madrid» contra el fascismo en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS	Ptas. 1'50
TRES AÑOS DE LUCHA	» 2'00
EL CRISTO ROJO	» 3'00
ATISBOS	» 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sino que os hareis obras de positivo valor y actualidad.

Punto de venta:
CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CALVO
Anselmo Clavé, 20, (bajos). — GERONA

Diari d'un Milicià empordanès

De Portarubio a Alcanyic

Altra vegada de viatge i la primera que deixo per un temps els meus companys bisbalencs, per un temps que jo calculo no serà llarg. Ara poden utilitzar aquest enllaç si ho creuen convenient en totes les relacions familiars i demés. Em trobo sol en aquesta ciutat, un dels sectors principals del front d'Aragó (Terol) però aquesta nostàlgia resta compensada en el moviment de forces que van i vénen de totes direccions, totes elles, malgrat les vicissituds passades per la inclemència del temps, en llurs rostres més bé sembla venen o vagin a festa major. Tothom està alegre, tothom canta i fins i tot es balla.

La fera criminal i inhumana això ho sap perfectament, i d'aquí vénen els actes criminals que realitzen. Els diaris alguna vegada s'han ocupat d'aquestes maivestats que cometen els feixistes, mes encara no han dit res de fets que els fugitius expliquen, els quals s'han jugat la vida per a fugir d'aquells mals factors que per mitjà del crim volen imposar un regim tira i celestial. Ells saben a bastament que l'exercit del poble va a la lluita amb una comriure aclaparador i fins i tot cantant quan estan a menys de deu metres de l'enemic. Això els reventa. Les dones i criatures són les seves víctimes, cometen amb elles horrors car ja no ho poden fer amb l'element liberal perquè ja no existeix en les poblacions ocupades per aquesta banda de criminals. Si, cometen horrors amb les dones, i això ací se sap més bé que en lloc perquè cada dia arriben fugitius d'aquell teatre d'ignominia.

No serà res d'estrany que dediqui alguns reportatges referents a notes cospades particularment, puix sembla que tindrà ocasió de recórrer alguns llocs del teatre d'operacions en virtut d'una missió especial que em serà encomenada.

Ara una nota encoratjadora d'uns milicians. Comprendreu que em refereixo als del grup bisbalenc els quals continuen essent l'admiració dels demés companys d'altres esquadres. A Portarubio és el lloc on el fred és més in-

tens en tot el front de l'Aragó, i malgrat això i les inconveniències d'un clima fred continuen impetèrrits lluitant contra aquest elements i contra els criminals feixistes que es troben a menys de quatre-cents metres al seu davant, sempre de bon humor i cantant quan l'ocasió es presenta. Són valents i hom ha constatat que no coneixen la por per tal de combatre per la llibertat. Preneu-ne nota i si hi ha algun milicià local que es sent icapaç d'imitar-los l'esperem amb els braços oberts.

GUSTAU MAMERTO

Alcanyic, 17 novembre del 1936.

"L'estómac és la deu d'alegria de la vida"

Cuideu-vos-el amb una bona alimentació i algunes cullerades de

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

ES VEN A LES FARMACIES

DELS ESCRITS PUBLICATS A L'AUTONOMISTA EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS

Subscripcions i or...
ocasionant...
en defen...
Obreres de...
feccions...
Trellal...
Comitè Eco...
cles Públi...
Porters del...
Similar, ...
ver corre...
Balbina L...
Sindicat...
bans, Sec...
Mestres P...
gueres (...
Subscripcio...
R. Guich...
Obreres de...
feccions...
Aumens d...
dom...
Josep Rohí...
Subs...
Sindicat U...
dústries I...
J...
EX-AGR...
Gorja...
LORE...
Del jove...
Sang...
Les criat...
de guerra...
pels feixiste...
han fet un...
hi enviem...
criure a le...
Guardeu...
Els impres...
vostres dim...
mans...
El guard...
dipositat a...
cada de se...
de la Cort...
a qui justif...
que li perta...
El veí A...
a la Rambl...
bé ha dipos...
bat en el P...
guardia u...
clau troba...
quals seran...
que els hi...
La veïna...
posat en co...
tats haver...
de la Calxa...
rada amb...
tat, la qual...
o diposit a...
trobada...
—Matrim...
nitja habita...
particular...
Han es...
penyorats...
dus menor...
com a esba...
bombetes d...
En el me...
brat avui...
caps, haver...
municipals...
L'Associ...
segurances...
marques...
afiliats i s...
pladats les...
de la casa...
República...
—Leccion...
nativa y co...
2'1.

PER TELÈFON

MADRID

LA MORT DE DURRUTI AL FRONT DE MADRID

Demà arribarà a Barcelona el cadàver del gran lluitador

Madrid, 21.— A les vuit i mitja del matí l'heroic lluitador es dirigia a visitar les avançades de la seva columna. Pel camí Durruti es creuà amb uns milicians que tornaven del front. Aturà el cotxe i en baixar del mateix es sentí un tret que hom suposa efectuat des d'una finestra d'algun xalet de la Moncloa. Durruti caigué desplomant i sense pronunciar una sola paraula. La bala assassina li havia travessat de part a part l'espatlla.

El cadàver del malaguanyat Durruti fou tot seguit traslladat a un saló del Comitè Nacional de la C.N.T. per alguns camarades de la seva intimitat.

Conduït el fèretre al saló central de la C. N. T. fou cobert amb la bandera roja i negra de la C.N.T. i de la F. A. I., la qual fou confeccionada per a aquest efecte.

Davant el cadàver de Bonaventura Durruti han desfilat els companys de la seva columna, els quals, amb l'emoció del moment i el semblant plè de serenitat prometeren venjar la mort de l'heroic caigut per a aplastar al feixisme i seguir lluitant pels ideals de la C. N. T. i la F. A. I.

Un Hércules, ha dit Victori Macho que ha fet la mascarata de Durruti.

Si, un Hércules, que en lloc de rompre els lligams de dos continents romp el fuet del vandalisme feixista.

Un Hércules, perquè amb la seva fortaleza, defensava els dèbils, als necessitats i als oprimits.

Mort el camarada Durruti, el doctor Santamaria, metge de la seva columna, procedí a l'embalsament del seu cos.

El fèretre de l'heroi de la C. N. T. i la F. A. I. ha sortit amb direcció a València per a prosseguir viatge fins a Barcelona.

A les cinc d'aquesta matinata ha sortit de Madrid una caravana de vehicles que acompanyaran el fèretre de l'heroi de la Confederació Nacional del Treball. Arribarà a primeres hores de la tarda i seguirà des d'allí el viatge cap a Barcelona, on arribarà el diumenge a primeres hores del matí.

Obert l'equipatge de Bonaventura Durruti, solament se li han trobat dues pistoles, uns prismàtics, unes gafes per al sol i un equip de llimpiesa, tot junt amb roba d'ús personal.

Largo Caballero ha dirigit la següent carta al Comitè Nacional de la C. N. T.:

"Estimados compañeros: En el momento de recibir la noticia, para mi tristísima, de la muerte en el frente de Madrid del heroico camarada Durruti, me apresuro a manifestarles, en mi nombre y en el de todo el Gobierno, mi sentimiento más profundo por tan sensible pérdida para la causa de la libertad y del antifascismo. Vuestro y de la causa, Francisco Largo Caballero".

Una dona del poble de Madrid ha pronunciat aquestes paraules: "Ha mort un home ple de sobrietat i de valor! El seu nom era ja un símbol que quedarà com un record de viva fortaleza dintre la Confederació Nacional del Treball". I un home, amb els punys closos de ràbia, deia: "Amb el seu nom i el seu record, encara es guanyaran moltes batalles per a acabar victoriosament aquesta guerra contra el feixisme que ha d'ésser el coronament de la Revolució social."

EL DIUMENGE, ARRIBARÀ A BARCELONA EL CADAVER DE DURRUTI

El cadàver de Durruti, arribarà demà, a les nou i mitja per l'estació de M. S. A.

El Comitè Regional de la C.N.T. i la Federació Local de Sindicats Unics, així com el Comitè Peninsular i el Comitè Regional de la F.A.I. i la Federació Local de Grups Anarquistes de Barcelona, inviten al poble productor de Catalunya, a l'acompanyament del cadàver del defensor de la llibertat a la seva darrera estada.

NI HAN PASSAT, NI PASSEN, NI PASSARAN

Madrid, 21.— L'episodi més sobresortint de la jornada d'ahir ha estat la destrucció gairebé total d'un esquadró de cavalleria mora que pretenia avançar per la zona nord del Front. Els milicians deixaren apropar els moros, i obriren foc quan estaven molt a prop d'ells. Els produïren tan gran nombre de baixes que es pot considerar destruït aquest esquadró de xoc.

Als altres sectors no hi ha cap variació sensible a la línia defensiva de Madrid. En alguns, les nostres tropes porten la iniciativa en l'atac. La moral de les nostres forces es manté esplèndidament, malgrat el constant canoneig i les freqüents incursions de l'aviació.

Ahir, la columna "Del Rosal", rebutjà, amb foc de fusell i metralladora, el pretès atac d'un destacament moro. De tres-cents mercenaris que formaven el grup, cinquanta dos quedaren morts; sis foren fets presoners, i molts dels que fugiren anaven ferits. Les nostres tropes agafaren bastants fusells, pistoles, bombes de mà, gasolina, tabac i moltes xilabes.

Última hora de Madrid

FREDERICA MONTSENY

Madrid, 21.— Aquesta nit, des del micròfon del ministeri de la Guerra, pronunciarà una allocució el ministre de Sanitat Frederica Montseny.

L'ENEMIC ESTA COPAT

Madrid, 21.— La lluita d'avui s'ha iniciat a primera hora del matí per les nostres forces a la Casa de Camp. Els rebels estan copats, en els edificis d'aquell famós "coto", sense tenir connexió amb la filtració de la Ciutat Universitària i del sector de Carabanchel.

Les nostres peces d'artilleria han disparat durant tot el matí protegint els moviments de la nostra infanteria, que cobria els objectius assenyallats per l'alt comandament.

Al pont de Toledo les forces lleials han agafat a l'enemic per sorpresa deixant el camp sembrat de morts i ferits. Els facciosos han retrocedit prop d'un quilòmetre. Les nostres tropes ocupen ara les avançades dels rebels.

A última hora d'ahir a la tarda, els rebels intentaren novament atacar pel sector de Carabanchel. Abançaven

TEATRE ALBENIZ

Avui, tarda i nit i demà diumenge Dues notabilíssimes estrenes

La grandiosa opereta de fastuosa presentació,

LA MELODIA DE BROADWAY 1936

Sobresortint els notables actors Jack Benny, Eleanor Powell i Robert Taylor amb una munió de formoses "girls"

Estrena de la sentimental producció,

ENTRE EL AMOR Y LA MUERTE

per Chester Morris, Virginia Bruce i Robert Taylor.

Completarà aquest selecte programa una deliciosa,

Cinta de dibuixos animats

Crònica de cine

EL EXITO DEL GRAN-VIA

La explotació de "Una noche en la Opera" a través del mundo

La naturalesa especial de cada pel·lícula da la pauta de la explotació que a la misma debe darsle.

"Una noche en la Opera" es un film que no se parece a ningún otro. Su comicidad no tiene igual en ninguno de los films que hasta hoy se han realizado. Numerosos críticos han dicho de "Una noche en la Opera" que constituye la más original y definitiva muestra de la película de gran metraje. La película del millón de carejadas, la han llamado otros y todos están conformes en reconocer que por su gracia sin límites y absurdo de sus situaciones, constituye un ejemplo original y sin precedentes de película cómica totalmente excepcional.

Por estas características singularísimas, "Una noche en la Opera" requiere una explotación enteramente singular.

Vamos a recoger algunas de las más interesantes ideas de explotación puestas en práctica para el lanzamiento de "Una noche en la Opera" empleados en América, en París, en Madrid y en Barcelona, donde últimamente ha tenido también originalísimo lanzamiento.

Debemos advertir ante todo que la película es una consecuencia de la personalidad extraordinaria de esos grandes cómicos que se llaman los Hermanos Marx. Por tanto hay que preparar al público sobre estos actores cómicos extraordinarios, cuyo fértil humor se mueve en las esferas de lo absurdo, de lo inverosímil y de lo burlesco. Procede por tanto en primer lugar dar al gran público todas las informaciones necesarias para familiarizarlos con los Hermanos Marx, emperadores del humor explosivo.

Hay que prepararle para que acepte el clima de lo ilógico y de lo grotesco, con una propaganda detonante, grotesca y llena de humor.

En este sentido, no deben desdeñarse publicidades que acaso para otra película no parecerían aconsejables. Cualquier publicidad que para ellos se haga, basta que sea burlesca aunque no sea costosa, para que sea útil.

Disponemos de unas caretas de gran comicidad que podemos facilitar a nuestros clientes. Estas máscaras reproducen caricaturescamente la cara de los tres Hermanos Marx. Con ellas las posibilidades de publicidad son extraordinarias.

Unos tandem de tres asientos, con tres ciclistas, grotescamente vestidos con ropas semejantes a las que usan los Hermanos Marx, y provistos de estas caretas, dan una magnífica nota de buen humor, que interesa vivamente al público, como podrá juzgarse por la gran cantidad de gente que rodea a estos hombres-anuncio en las fotos que esta página reproduce.

Una cómica idea consiste también en pasear por la ciudad una camilla con una muñeco, cuya cara puede ser de uno de los Hermanos Marx, y un rótulo que diga: "Este hombre enfermó de risa viendo a los Hermanos Marx, en "Una noche en la Opera". Esta camilla debe ser llevada a mano por dos hombres vestidos de enfermeros con batas y gorros blancos.

En algunas poblaciones se ha puesto en práctica la siguiente idea: De acuerdo con las orquestas de los locales más concurridos (cabarets, dancings, cafés, etc., etc.) el local ha anunciado al público una sorpresa para una hora determinada, constituyendo esto un aliciente que forma parte del espectáculo. A la hora anunciada, tres músicos, los más cómicos y festivos, han aparecido enmascarados con las tres caretas de los Hermanos Marx (que podemos servir a nuestros clientes, interponiendo de manera cómica la música admirable de "Una noche en la Opera". Este número ha sido siempre muy elogiado y aplaudido, y se utiliza esta reacción para repartir una publicidad del salón que proyecta esta película.

Subscripció en pro Milicies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la Muira de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia.

Suma anterior	Pessetes
90.629'53	
Obreers del Taller de Confeccions del Comitè del Treball	26'38
Comitè Econòmic d'Espectacles Públic de Celrà	43'45
Porters del Ministeris Civils i Similars, per un dia d'haver corresponent a Octubre	174'—
Balbina Lleó	1'50
Sindicat Unic de arters Urbans, Secció de Girona	405'65
Mestres Partit d'Olot i Figueres (4.a entrega)	1.439'30
Total	92.068'33

Suma anterior	113.357'30
R. Guich Carol	25'—
Obreers del taller de confeccions Comitè Treball	26'37
Alumns de l'Acadèmia Condum	52'—
Josep Rohi	109'20
Total	113.569'87

Suma anterior	2.696'20
Sindicat Unic C.N.T. Secció Indústries Metàliques	129'50
Total	2.825'70

J. LLOBET
METGE
EX-AGREGAT DE L'HOSPITAL DE PARIS

Gorja, Nas i Orelles

CONSULTA:
11 a 1 matí
i 4 a 6 tarda

LORENZANA, 30 prai
TELEFON, 391

Del jove Josep Batallé, hem rebut deu pessetes per als Hospitals de Sang.

Les criatures refugiades dels fronts de guerra, per no ésser assassinades pels feixistes amb residència a Anglès, han fet una subscripció per a que els hi enviem sobres impresos per escriure a les seves famílies.

Guardeu-se els diners per llimpins. Els impresos els enviarem dilluns. Els vostres diners ens cremarien les mans.

El guàrdia urbà Jaume Martí, ha dipositat a l'Ajuntament una arxada de senyora, trobada al carrer de la Cort Reial que serà entregada a qui justifiqui que l'hagi perduda, i que li pertanyi.

El veí Agustí Canadell, domiciliat a la Rambla de la Llibertat, 37, també ha dipositat una clau que ha trobat en el Pont de les Peixeteries; i el guàrdia urbà Narcís Bonet, un altra clau trobada a la via pública, les quals seran lliurades als qui acreditin que els hi pertanyin.

La veïna Concepció Claramont, ha posat en coneixement de les Autoritats haver-se-li extraviat una llibreta de la Caixa d'Estalvis, que figura lliurada amb el seu nom per dita entitat, la qual agrairà la seva devolució o diposit a l'Ajuntament a qui l'hagi trobada.

—Matrimoni, bones referències, definitiva habitació i dret a cuina en casa particular, dirigir-se a núm. 202.

Han estat denunciats i fortament penyorats per l'Alcaldia varis individus menors d'edat, que havien pres com a esbarjo el dedicar-se a trencar bombetes de l'enllumenat públic.

En el mercat de bestiar bovi celebrat avui hi han concorregut 187 caps, havent-se recaptat per arbitris municipals 93'50 pessetes.

L'Associació de Treballadors d'Assurances de Girona les seves comarques" comunica a tots els seus afiliats i simpatitzants, que ha traslladat les seves oficines, als baixos de la casa núm. 5 de la Plaça de la República.

—Lecciones de Francés. Profesora nativa y con título. Plaza del Gra, 18, 2.º 1.º

VINS SELECTES Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU
Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPÒSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és llegítim el que porta el precinte amb el seu escut.
COMPTA AMB LES IMITACIONS.

México, la ciudad de los palacios

Al llegar a México, el turista honesto que sabe hacer conclusiones de lo que vé y lo que oye, experimenta una de las más agradables sorpresas de su vida. Tantas inexactitudes y datos falsos leyó, oyó y contempló en el cinematógrafo, que en su imaginación creó un México bravo, inhospitalario, salvaje y revolucionario.

Así lo ha declarado un profesor de Munich. Extranjero que desembarque en Veracruz, al comprobar que se encuentra en un México diferente de lo que se trazó, en su fantasía, cambia inmediatamente de opinión.

Embarca en el tren y en seguida se siente lleno de admiración, por el paisaje, por el trazado del ferrocarril, por la comodidad y lujo de sus vagones y por la puntualidad con que llegan a su destino. Si va en procura de aventuras, sufrirá la decepción de ver que el convoy no es detenido ni atacado por los proverbiales salteadores.

La metrópoli mexicana, justamente llamada por el barón de Humboldt, Ciudad de los Palacios, es sin duda una de las más hermosas capitales de la América Latina.

Llena de recordaciones históricas, de

monumentos de su glorioso pasado, de joyas arquitectónicas de inestimable valor, en México se mezclan en la más perfecta armonía, las antigüedades más remotas y las expresiones de supermodernismo.

Goza de un clima incomparable. Situado en un valle delicioso, a 2.266 metros sobre el nivel del mar, equidistante de las zonas frígida y tropical, rodeado de montañas, de entre las cuales se destacan majestuosamente los volcanes Popocatepetl e Ixtacihualt, con sus picos siempre cubiertos de nieve, la capital mexicana presenta el más grandioso espectáculo que pueda imaginarse.

Dejando a un lado las bellezas naturales históricas y arquitectónicas, que nadie puede discutir, hay que rendirse a la evidencia de que no pasan de ser un mito las inquietudes y trastornos de que tanto se habla en el extranjero, exagerando acontecimientos que, en fin de cuentas, ocurren en cualquier capital de la categoría de México, que cuenta hoy ya con 1.200.000 habitantes.

En todas las calles y avenidas del centro y en los alrededores, se encuen-

tra una paz completa y se observa un gran espíritu de trabajo.

México da la impresión de una ciudad donde el comercio y la industria prosperan, a juzgar no sólo por el lujo y sus dimensiones, sino también por el trabajo febril de la edificación.

Las viejas construcciones son demolidas, para satisfacer las necesidades del tránsito, cada día más intenso. Junto a edificios de tipo colonial se levantan modernas edificaciones no faltando los colosales rascacielos. Muchos millares de automóviles cruzan las calles y avenidas en todas direcciones, regulados automáticamente por los semáforos luminosos.

Al mediodía o al atardecer, es cuando mejor puede valuarse la actividad industrial y comercial de esta inmensa ciudad, por donde circulan más de 30.000 automóviles. Este tránsito considerable justifica la magnitud de la reforma urbana realizada por el Departamento Central del Distrito Federal, abriendo nuevas y anchas avenidas, que lo han transformado todo en el transcurso de los últimos cuatro años.

Al progreso material corresponde una gran actividad en el dominio espiritual, sobresaliendo la protección a la niñez.

Hay escuelas públicas, como el grandioso Centro Escolar, en donde se da instrucción simultáneamente a cinco mil niños. Este aspecto merece un estudio especial.

Carnet del radio-orient

HORARI D'EMISSIONS DE RADIO GIRONA

Emissió de sobretaula

A les 13. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Música variada en discos.

A les 13'20. — Comissaria de la Generalitat de Catalunya a Girona.

A les 14. — Comissaria de Radiodifusió de la Generalitat, retransmès per R. A. de C.

A les 14'15. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 14'45. — Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 15'15. — Notícies des de Madrid i Fi de l'Emissió.

Emissió de nit

A les 19'30. — Obertura. Senyals horaris pel carrilló. Diari parlat C. N. T. F. A. I. El dimarts i divendres: Emissió dedicada als camperols per la Conselleria d'Agricultura.

A les 20. — Conselleria de Defensa, (Retransmissió per R. A. de C.).

A les 20'20. — Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40. — Servei d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21. — Comissaria de Radiodifusió

HIVERN...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS EN GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA

TRAJOS I ABRICS D'IMMILLORABLE QUALITAT SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES

sió de la Generalitat, amb el comunicat oficial.
A les 22. — Emissió de música selecta, en discos.
A les 22'45. — Resum del dia, des de Madrid, i Fi de l'Emissió.

CAFÈS CORNELLA

NOVA CREACIO DE LA CASA

Cafès N. C. A. marca registrada en paquets, caixetes i pots de metall (Patentats)

DE VENDA EN TOTS ELS ESTABLIMENTS DEL RAM

Ronda Dr. Robert, 7-9 — GIRONA

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

doctor Sarmiento?

—Es verdad.

—A buscarlo voy ahora mismo y luego emplearé toda mi influencia con el señor de Bustamante para que se muestre compasivo y haga cuanto pueda en favor del señor Mateo. No quiero venganzas, no quiero que sufra nadie ni aun mis mayores enemigos, porque antes que las riquezas, antes que todo, es la tranquilidad de mi conciencia.

—Siempre noble.

—Jamás mi nobleza será tanta como la de mis infelices padres. Así pusieron fin a la conversación. Siempre con la misma calma, la misma indiferencia guardó Jacinto el trozo de papel que representaba un tesoro.

Don Juan salió.

Encaminóse a la morada del doctor Sarmiento. No necesitó éste muchas explicaciones para comprender la situación. Tampoco se entregó a los arrebatos de la alegría.

Examinó el papel, abrazó al mance-

bo y le dijo:

—Viéndolo estás; cuando se tiene constancia y fe, se triunfa. Ya sois rico, y por consiguiente, tenéis mucho adelantado para llegar a la realización de la dicha que anhéis.

—Pero don Diego de Sandoval...

—Seguirá resistiendo a pesar del cambio de vuestra situación.

—Entonces...

—Constancia y fe. Lo más difícil está hecho.

—Y si sucumbo al dar el primer paso...

—Señor Jacinto, no habléis de la muerte como una desdicha. Si sucumbis, todo habrá concluido. Vuestro noble padre murió también, precisamente cuando se reconocía su inocencia y debía ser dichoso.

—No me desaliento para la lucha.

—Vamos a ver al padre Melchor, porque algo hemos de hacer.

Otra vez fueron a la casa de Tócame-Roque.

El padre Melchor recibió a sus amigos con la sencillez y la dulzura que

siempre lo hacía.

Escuchó el relato de los últimos sucesos, y cuando el trozo de papel le presentaron, exclamó:

—Dios sea bendito... Me traéis la dicha, porque desde este momento me quitáis una responsabilidad.

Sacó el escapulario que le había entregado el indio.

Unió los dos trozos de papel, los examinó detenidamente y dijo luego:

—Nada más necesario.

—Es decir que...

—Quemaré estos papeles para evitar que se pierdan y que se cometa un abuso. El tesoro está en mi poder, y cuando vi que empezaba a ser conocido el secreto, determiné guardar esas riquezas en otro sitio llenando de arena las cajas.

—Vuestra previsión no pudo ser más acertada.

—Tomad, señor Jacinto de Meneses.

—¿Qué me dáis?

—La llave de esta habitación.

—¿Para qué?

—Porque ahora mismo me iré y vos os quedaréis.

—¿Padre!...

—Levantaré los ladrillos que estáis pisando, y encontraréis las riquezas del Inca, riquezas malhadadas que han costado tantos sufrimientos, que han sido causa de tantos abusos, de tantos crímenes. Dios os dé acierto para hacer uso de ese tesoro. No olvidéis que los ricos no tienen derecho a disponer de sus riquezas con el solo fin de propor-

cionarse goces, sino que están obligados a emplearlas en hacer bien a los pobres.

—Pobre habéis sido, y abiertas teniais las puertas del cielo; habéis sufrido mucho y os esperaban consuelos en el mundo de la eternidad; sed de justicia habéis tenido y de justicia os habéis visto harto; habéis llorado y debíais sonreír entre los ángeles. Para el pobre es fácil el camino de la eterna salvación, mientras que para el rico es difícil, es espinoso, está cerrado muchas veces. No olvidéis esto, si esto, si es que a la vida eterna dais algún valor.

—¡Ah!...

—Y que Dios os bendiga como yo lo hago en su santo nombre —dijo con grave tono el padre Melchor.

Y levantó la diestra.

El mancebo profundamente conmovido, cayó de rodillas.

Por algunos minutos reinó el silencio.

Don Juan y el doctor inclinaron la cabeza y quedaron inmóviles.

Sentíanse vivamente impresionados.

Antes de que pudieran desaturdirse, el sacerdote salió.

—¡Se ha ido! —exclamó el mancebo.

—¿Conociendo al padre Melchor —dijo Sarmiento— ¿quién puede dudar de que hay santos en este mundo de maldades y desdichas?

—Es un ángel... ¡Bendito sea!

No hay que decir que aquella misma

noche y a pesar de que se opusieron los ladrillos del pavimento fueron levantados y vieron brillar el oro y se deslumbraron al contemplar las grandes esmeraldas que constituían el tesoro del Inca.

CAPITULO CXXVIII

LO QUE HIZO DON DIEGO

Conociendo a don Diego de Sandoval, como lo conocemos, se comprendió el efecto terrible que en él produjera la carta de su ilustre parienta.

Todo debía esperarlo menos aquello, y por de pronto le pareció, no solamente imposible, sino inverosímil el caso que se le refería.

A medida que leía abriábase sus ojos.

Su rostro palidecía, enrojeciendo luego, y copioso sudor empezó a correr por su frente.

—¡Ah! —exclamó con voz opaca.

Se restregó los ojos y volvió a leer.

—Esto no es posible, no —dijo.

Satanás debe haber perturbado mi vista y leo lo que no se ha escrito, y así no sucede, esta carta debe ser obra de alguno de mis enemigos para atormentarme y obligarme a volver a Madrid.

Por tercera vez leyó el caballero.

—¡La reina! —murmuró—. ¡Dios misericordia! Y ahora mi hija en libertad completa, cometerá todas las locuras, porque ese hombre ha tras-